

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **T. B.**, zast. Mgr. Pavlem Jakimem, advokátem, se sídlem Velké náměstí 116/7, Písek, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2024, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 3. 2025, č. j. 64 Ad 2/2025-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovaná **j e p o v i n n a** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 5 070 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Pavla Jakima, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 5. 11. 2024, kterým byl žalobci v souladu s § 67ca odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, mimo pravidelný termín od červnové splátky 2023 zvýšen vyplácený starobní důchod. Z hlediska soudního přezkumu je podstatné, že tímto rozhodnutím byla procentní výměra starobního důchodu z dosavadní výše 11 435 Kč měsíčně zvýšena podle písm. a) uvedeného ustanovení o 2,3 %, tj. o 263 Kč, na částku 11 698 Kč měsíčně. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že podle § 67 odst. 11 zákona o důchodovém pojištění se zvýšení procentní výměry důchodu zaokrouhluje na celé koruny nahoru. Podrobnější úpravu výpočtu valorizačního zvýšení, zejména z kolika platných desetinných míst by se při výpočtu zvýšení mělo

vycházet, zákon nestanoví. S ohledem na to, že se česká koruna dělí na 100 haléřů, vypočítává žalovaná výši valorizačního zvýšení s přesností na dvě desetinná místa (tedy na haléře), případné další (v pořadí třetí) desetinné číslo není bráno v úvahu. V případě žalobce tak zvýšení procentní výměry důchodu činí přesně 263,00 Kč a není již třeba jej zaokrouhlovat. Dodala, že shodným způsobem přistupuje k výpočtu zvýšení důchodů dlouhodobě vůči všem příjemcům.

[2] Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“). Poukázal v ní na to, že výpočet zvýšení procentní výměry důchodu měl být proveden na všechna platná desetinná místa. V jeho případě by zvýšení činilo 263,005, tedy po zaokrouhlení na celé koruny nahoru 264 Kč a nikoliv 263 Kč, jak rozhodla žalovaná. I kdyby žalovaná provedla výpočet s přesností na dvě desetinná místa, jak uvedla, činilo by zvýšení 263,01 a po zaokrouhlení na celé koruny nahoru 264 Kč.

[3] Krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Shledal, že jelikož zákon neupravuje bližší způsob výpočtu valorizačního zvýšení procentní výměry důchodu, mohla si jej žalovaná stanovit sama, pokud její interní metodika respektuje zákonný rámec pro výpočet zvýšení. Pokud se provádí výpočet s přesností na dvě desetinná místa, z judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se jiných případů srovnatelných výpočtů v oblasti důchodů plyne, že je třeba provést zaokrouhlení podle obecných matematických zásad s využitím třetího desetinného čísla. Žalovaná tedy nepochybila, jestliže při výpočtu zvýšení postupovala podle své metodiky (tj. dosavadní praxe) a valorizační zvýšení stanovila na dvě platná desetinná místa. Při tomto výpočtu ovšem měla provést zaokrouhlení podle třetího desetinného čísla (263,005). Zvýšení stanovené na dvě desetinná místa činí po zaokrouhlení 263,01. Tuto částku je třeba dále zaokrouhlit podle § 67 odst. 8 zákona o důchodovém pojištění na celé koruny nahoru (264 Kč).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[4] Proti rozsudku krajského soudu podala žalovaná (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, jejíž důvody podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatelka zopakovala, že zákon neobsahuje podrobnější úpravu valorizačního zvýšení, zejména z kolika platných desetinných míst by se při výpočtu mělo vycházet. Jelikož se koruna dělí na 100 haléřů, vypočítává zvýšení s přesností na dvě desetinná místa (tedy na haléře), a to bez zohlednění čísla na třetím desetinném místě. Jestliže tento výsledek výpočtu zvýšení neobsahuje ani 1 celý haléř, je zvýšení již bez potřeby zaokrouhlení vyjádřeno v celých korunách. Stěžovatelka takto postupuje celá desetiletí. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že pokud není postup správního orgánu upraven obecně závaznou normou, ohledně dané otázky se vytvořila správní praxe, která je všeobecně dodržována, je tato praxe pro správní orgán závazná a nemůže se od ní v jednotlivém případě odchýlit.

[6] V rozsudku ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 Ads 100/2017-24, na který poukázal krajský soud, se Nejvyšší správní soud zabýval zaokrouhlováním v průběhu „mezivýpočtu“ při stanovení tzv. denin pro účely výpočtu příplatku za dobu nucené služby. Není však zřejmé,

pokračování

jak Nejvyšší správní soud k tam uvedenému závěru, jehož se nyní krajský soud dovolává, dospěl. Stěžovatelka se v minulosti obrátila na Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy, která zpracovala stanovisko, podle něž se při provádění výpočtu na určitý počet platných cifer výpočet po dosažení poslední cifry zastaví bez ohledu na následující cifru výsledku. Je-li úloha formulována slovy „zaokrouhlit výsledek na určitý počet platných cifer“, rozumí se tím provést výpočet na více platných cifer, než je požadováno, a to tak, aby výsledek bylo možno zaokrouhlit podle pravidel zaokrouhlování. V zadání musí být ovšem výslovně formulován požadavek na zaokrouhlení. Materiál, na který odkázal Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Ads 100/2017-24, se týká specifické situace fyzikálních měření, kdy do výpočtu vstupují potenciálně nepřesná čísla. Pak je skutečně standardem zaokrouhlit výsledek tak, aby obsahoval stejný počet platných číslic jako číslo (z těch, která vstupují do výpočtu jako data) s nejmenším počtem platných číslic, neboť nedává smysl určovat výsledek přesněji, než jakou přesnost mají vstupní data. Užití této metodiky pro výpočty typu „dělení přesně zadaných čísel“ ovšem postrádá smysl. Nadto podle metodiky, na kterou odkázal Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Ads 100/2017-24, se při násobení a dělení výsledek zaokrouhlí tak, aby obsahoval stejný počet platných číslic jako číslo ve výpočtu s nejmenším počtem platných číslic. Pokud by toto pravidlo bylo aplikováno na posuzovanou věc, pak by zvýšení o 2,3 % (to je číslo s nejmenším počtem platných číslic) činilo pouze 260 Kč. Stěžovatelka dále poukázala na to, že při zaokrouhlování čísla 263,005 na celé koruny by podle „matematických zásad“ bylo rozhodující nejbližší číslo následující za desetinnou čárkou vpravo (tedy nula), a číslo by tedy bylo zaokrouhleno na 263. Třetí číslo za desetinnou čárkou by bylo významné pouze při postupném zaokrouhlování, a to nejprve na celé haléře nahoru (z 263,005 na 263,01), pak ještě jednou na celé haléře nahoru (z 263,01 na 263,1) a teprve poté na celé koruny nahoru (z 263,1 na 264). Z rozsudků Nejvyššího správního soudu, na něž poukázal krajský soud, ovšem povinnost postupného zaokrouhlování nevyplývá, neboť ani jeden z posuzovaných případů se netýkal zaokrouhlování na celé jednotky nahoru.

[7] Závěrem stěžovatelka poukázala na to, že při zaokrouhlení na částku 264 Kč by byl žalobce zvýhodněn oproti těm, kdo mají vyšší procentní výměru až o 43 Kč, neboť zvýšení o 264 Kč náleží příjemcům, jejichž procentní výměra starobního důchodu činí 11 478 Kč.

[8] Žalobce se ve svém vyjádření vymezil proti argumentaci stěžovatelky a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl. Nejde mu o to vysoudit si 1 Kč, nýbrž dosáhnout toho, aby stěžovatelka postupovala podle zákona.

[9] Dílčí výpočet zvýšení na dvě desetinná místa, který prosazuje stěžovatelka, nemá oporu v matematických zásadách a je zavádějící. V případě násobení se na základě matematických zásad provádí výpočet na tolik desetinných míst, kolik je součet desetinných míst jednotlivých činitelů. To pro názornost znamená $11435/100 = 114,35 \times 2,3 = 263,005$ (2 desetinná místa v prvním činiteli + 1 desetinné místo v druhém činiteli = 3 desetinná místa v součinu). Pokud stěžovatelka provádí výpočet pouze na 2 desetinná místa, svévolně porušuje matematické zásady. Potřebu provést výpočet na všechna desetinná místa potvrdil ve své zprávě o šetření i veřejný ochránce práv.

[10] Ačkoliv stěžovatelka uvádí, že výpočet provádí s přesností na dvě desetinná čísla, ve skutečnosti takto nepostupuje, neboť jen „ořízne“ dílčí výpočet na dvě desetinná čísla s tím, že následující desetinná místa zcela pomine (neprovede zaokrouhlení).

III. Posouzení kasační stížnosti

[11] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Jelikož v předcházejícím soudním řízení rozhodoval specializovaný samosoudce, je třeba podle § 104a odst. 1 s. ř. s. posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, jinak ji soud jako nepřijatelnou odmítne.

[12] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti vymezil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Kasační stížnost je přijatelná, pokud (i) se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny jeho judikaturou, (ii) se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, (iii) je třeba učinit judikaturní odklon, nebo (iv) bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

[13] Kasační stížnost stěžovatelky otevírá otázku, která dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu výslovně řešena – tedy jak má správní orgán postupovat při výpočtu zvýšení procentní výměry starobního důchodu v souvislosti s pravidlem, že se částka zvýšení zaokrouhluje na celé koruny nahoru (§ 67 odst. 11 zákona o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 30. 9. 2023). Zodpovězení této otázky má přesah i do dalších obdobných případů.

[14] Kasační stížnost je proto přijatelná, není však důvodná.

[15] Podle § 67ca odst. 1 zákona o důchodovém pojištění při zvýšení důchodů v mimořádném termínu v červnu 2023 se nepoužije § 67 odst. 10 a 16; při tomto zvýšení se procentní výměry vyplácených důchodů zvýší tak, že procentní výměra důchodu se zvyšuje:

a) o 2,3 % procentní výměry důchodu, která náleží ke dni, od něhož se procentní výměra zvyšuje

b) o 400 Kč; jsou-li splněny podmínky nároku na výplatu více důchodů, zvyšuje se o tuto částku ten důchod, který se vyplácí v plné výši (§ 4 odst. 2 věta první).

[16] Podle § 67 odst. 11 téhož zákona, ve znění účinném do 30. 9. 2023 (dle nyní účinného znění se jedná o § 67 odst. 8), zvýšení procentní výměry důchodu se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

[17] Stěžovatelka i krajský soud vychází z toho, že právní úprava je, pokud jde o postup při výpočtu zvýšení procentní výměry důchodu, neúplná, tedy neobsahuje všechna pravidla potřebná k tomu, aby bylo možné určit částku, o kterou se procentní výměra zvyšuje. Stěžovatelka se domnívá a krajský soud to nezpochybnil, že číslo vzniklé násobením dosavadní (tedy zvyšované) procentní výměry, kterou vzhledem k pravidlům obsaženým v § 54 odst. 3 a § 67 odst. 11 zákona o důchodovém pojištění vždy tvoří celé číslo, procentní mírou zvýšení je třeba stanovit s přesností na dvě desetinná čísla. To stěžovatelka odůvodňuje tím, že podle § 13 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, je peněžní

pokračování

jednotkou v České republice koruna česká, která se dělí na 100 haléřů. A zatímco stěžovatelka tuto „mezeru“ zaplnila v souladu se svou správní praxí tak, že výpočet provedla s přesností na dvě platná desetinná místa bez zaokrouhlení, podle krajského soudu je třeba výpočet provést s přesností na dvě platná desetinná čísla se zaokrouhlením.

[18] Nejvyšší správní soud nicméně nepovažuje za správný již samotný předpoklad stěžovatelky, který sdílí i krajský soud, že právní úprava není úplná, neboť neobsahuje pravidla pro provedení výpočtu. Právní úprava zřetelně stanoví, že zvýšení se určí jako určité procento [podle § 67ca odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se jedná o 2,3 %] z dosavadní procentní výměry důchodu. Takto získané číslo není v rozporu s tím, co uvedla stěžovatelka a aproboval krajský soud, zapotřebí stanovit s přesností na pouze dvě desetinná čísla, nýbrž postačí jej v souladu s pravidlem upraveným v § 67 odst. 11 zákona o důchodovém pojištění zaokrouhlit na celé koruny nahoru.

[19] V základu sporu, který se v posuzované věci vede, tkví představa stěžovatelky, že v průběhu výpočtu zvýšení procentní výměry je třeba neustále respektovat, že česká koruna se dělí na 100 haléřů, v důsledku čehož nemohou čísla, která představují „mezivýpočet“, mít více než dvě desetinná čísla. Takový předpoklad, jenž nemá oporu v žádném ustanovení zákona o důchodovém pojištění, ovšem nelze opodstatnit tím, na jaké jednotky se dělí peněžní jednotka, neboť z § 67 odst. 11 zákona o důchodovém pojištění zřetelně plyne, že číslo, které odpovídá 2,3 % zvyšované procentní výměry důchodu, je třeba dále upravit tak, aby výsledná částka zvýšení představovala celé číslo (tj. bez desetinných čísel). „Hrubá“ částka zvýšení stanovená na základě § 67ca odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, před zaokrouhlením podle § 67 odst. 11 téhož zákona, tak nemusí svojí strukturou (počtem desetinných míst) odpovídat tomu, jak se dělí peněžní jednotka České republiky. Tato „hrubá“ částka představuje pouhé číslo, které není určeno k zúčtování ani výplatě. Má nanejvýš tři desetinná čísla a lze jej přímo zaokrouhlit podle § 67 odst. 11 zákona o důchodovém pojištění, aniž by jej bylo třeba předtím jakkoliv upravovat. Z citovaného ustanovení vyplývá, že pokud číslo odpovídající 2,3 % stávající procentní výměry důchodu je číslem celým, nijak se nezaokrouhluje. Ve všech ostatních případech (tedy je-li součástí takto získaného čísla číslice větší než nula na jakémkoliv desetinném místě) se provede zaokrouhlení na nejbližší celé číslo směrem nahoru.

[20] Krajský soud tedy pochybil, jestliže akceptoval úvahu stěžovatelky, že číslo vypočtené dle § 67ca odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění je třeba upravit před zaokrouhlením dle § 67 odst. 11 téhož zákona tak, aby mělo nanejvýš dvě desetinná čísla. V tomto směru je třeba závěry krajského soudu korigovat. Tato korekce je sice z hlediska principiálního zásadní, ovšem z hlediska dopadu na projednávanou věc podružná, neboť nemění nic na správnosti závěru krajského soudu, že částka navýšení činí 264 Kč.

[21] Pokud Nejvyšší správní soud aplikuje výše popsaná pravidla na projednávanou věc, znamená to, že číslo odpovídající 2,3 % ze stávající procentní výměry důchodu žalobce (tj. z 11 435) je 263,005. Zaokrouhlení dle § 67 odst. 11 zákona o důchodovém pojištění není upraveno jako tzv. aritmetické zaokrouhlování, pro nějž by byla určující číslice nacházející se na prvním desetinném místě, nýbrž se jedná o tzv. zaokrouhlování nahoru, jehož výsledkem je nejbližší celé číslo, které je vyšší než zaokrouhlované číslo. V posuzovaném případě se tedy číslo 263,005 zaokrouhlí na 264. Žalobci proto náleží zvýšení procentní

výměry starobního důchodu podle § 67ca odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění ve výši 264 Kč, jak správně (byť na základě chybných úvah) uvedl i krajský soud.

[22] Krajský soud vycházel z právního názoru obsaženého v rozsudku NSS č. j. 1 Ads 100/2017-24. Nejvyšší správní soud nicméně nemá za to, že by jej bylo možné použít v nyní posuzované věci. Ve zmíněném rozsudku a v dalších na něj navazujících rozsudcích ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3 Ads 306/2016-77, ze dne 31. 1. 2018, č. j. 4 Ads 268/2017-28, ze dne 19. 7. 2018, č. j. 3 Ads 357/2017-42, a ze dne 22. 8. 2022, č. j. 5 Ads 79/2020-53, se Nejvyšší správní soud zabýval výpočtem tzv. denin pro účely příplatku k důchodu dle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích. Tento zákon upravuje nárok na příplatek ve výši 15 Kč za jeden měsíc trvání služby, s nímž je nárok spojen. Judikatura dovodila, že příplatek k důchodu náleží oprávněným osobám i tehdy, pokud nevykonávaly službu po celý měsíc, postačuje, že ji v daném měsíci konaly jeden den (odtud tzv. deniny). Zákon nicméně pro tento případ nestanovil vůbec žádná pravidla, jak budou tzv. deniny počítány. Tato pravidla si tak v celém rozsahu stanovila Česká správa sociálního zabezpečení interním pokynem, přičemž si sama určila, že bude tzv. deniny počítat s přesností na dvě desetinná čísla. Přitom nezohledňovala, jaké číslo se nachází na třetím desetinném místě, neboť neprováděla zaokrouhlování. Nejvyšší správní soud nicméně shledal, že s ohledem na vůdčí princip rehabilitačního zákonodárství *in favorem rehabilitationis* měla postupovat způsobem, jenž je pro oprávněné osoby výhodnější, tj. stanovit tzv. deniny se zaokrouhlením na dvě platná desetinná místa. Právě argument *in favorem rehabilitationis* Nejvyšší správní soud ještě více zdůrazňoval v rozsudcích navazujících na rozsudek č. j. 1 Ads 100/2017-24, když stěžovatelka na podporu svého předchozího postupu předkládala dobrozdání zpracované Matematicko-fyzikální fakultou Univerzity Karlovy (to je součástí správního spisu i v nyní posuzované věci).

[23] Ve vztahu k výpočtu zvýšení procentní výměry důchodu neplatí, že by zákon neobsahoval žádná (resp. dostatečná) pravidla (Nejvyšší správní soud je ostatně popsál výše). Stěžovatelka proto nebyla nucena stanovit si dodatečná pravidla k provedení matematického výpočtu. Z povahy věci se nemůže uplatnit ani stěžejní argument *in favorem rehabilitationis*. Závěry výše uvedené judikatury týkající se tzv. denin tak nejsou použitelné na projednávanou věc. Za této situace nemá Nejvyšší správní soud za potřebné vyjadřovat se k argumentaci stěžovatelky, kterou zpochybňuje přílehavost *Metodiky řešení fyzikálních úloh* zpracované katedrou didaktiky fyziky Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy, z které vycházel Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Ads 100/2017-24.

[24] Krajský soud dále vyšel ze závěrů rozsudku NSS ze dne 23. 10. 2008, č. j. 3 Ads 70/2008-122, týkajících se výkladu pojmu „s přesností na čtyři platná desetinná místa“ užitého v § 17 zákona o důchodovém pojištění. Nejvyšší správní soud dovodil, že tento pojem vyžaduje zaokrouhlení čtvrtého desetinného místa podle čísla na pátém desetinném místě. Tento pojem se ovšem nepoužije při výpočtu zvýšení procentní výměry důchodu, resp. zákon nestanoví, jak se mylně domnívá krajský soud, že by výpočet zvýšení měl být proveden s přesností na 2 desetinná místa (k tomu viz výše). Ani závěry tohoto rozsudku tak nejsou využitelné v posuzované věci.

[25] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí odlišného výkladu aplikovatelných ustanovení spočívajícího v tom, že žalobci bude procentní výměra důchodu zvýšena

pokračování

o stejnou částku jako osobám pobírajícím důchod, jimž náleží procentní výměra vyšší až o 43 Kč. Skutečnost, že zvýšení procentní výměry důchodu je shodné pro určitý interval zvyšovaných procentních výměr, nelze považovat za neoprávněné zvýhodnění žalobce. Rovněž výklad zastávaný stěžovatelkou vede k tomu, že osobám, jejichž procentní výměra důchodu se mírně liší, by bylo přiznáno zvýšení ve shodné částce.

[26] Zásadní důraz klade stěžovatelka na skutečnost, že jí aplikovaný postup odpovídá její dlouhodobé, jednotné a ustálené praxi.

[27] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, poukázal na to, že správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Jen taková správní praxe je doplněním psaného práva a je způsobilá modifikovat pravidla obsažená v právní normě. Správní praxi zakládající legitimní očekávání lze změnit, pokud je taková změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi. Libovolná (svévolná) změna výkladu právních předpisů směřující k tíži adresátů není přípustná. Za racionální (nikoliv svévolnou) změnu správní praxe lze přitom s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem považovat změnu interpretovaného zákona, změnu zákonů souvisejících s interpretovaným předpisem (systematický výklad) a změnu skutečností rozhodných pro interpretaci zákona (teleologický výklad). Judikatura rovněž vychází z toho, že legitimní očekávání může založit pouze správní praxe, která je v souladu se zákonem, přičemž ovšem nelze vyloučit, že za určitých specifických okolností jej lze odvíjet i od nezákonné správní praxe (viz rozsudek NSS ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 98/2016-54).

[28] Stěžovatelka se dovolává závěrů této judikatury, ovšem pomíjí zcela zásadní okolnost, že správní praxe, která má výše uvedené kvality, zakládá legitimní očekávání ve prospěch adresátů veřejné správy, kteří jsou oprávněni se jí dovolat. V nyní posuzované věci se nicméně žalobce správní praxe stěžovatelky nedovolával, naopak ji označil za nezákonnou a domáhal se toho, aby vůči němu stěžovatelka postupovala v souladu se zákonem. Je to právě stěžovatelka, kdo v soudním řízení poukazuje na to, že je správní praxí vázána, a dovozuje z toho, že rozsudek krajského soudu, jenž ji zavázal v konkrétní věci rozhodnout v rozporu se správní praxí, je nezákonný. Stěžovatelce jakožto orgánu veřejné správy ovšem nenáleží žádné legitimní očekávání, jehož prostřednictvím by si mohla vynutit respektování své ustálené správní praxe. Je-li tato správní praxe v rozporu se zákonem, jak Nejvyšší správní soud podrobně vyložil výše, nelze adresátu veřejné správy odeprít soudní ochranu proti nezákonnému jednání veřejné správy s tím, že vychází z dlouhodobé a jednotné správní praxe. Nezákonná správní praxe nemůže modifikovat obecně závazné právní normy na úkor adresáta veřejné správy. Je naopak na stěžovatelce, aby svoji správní praxi uzpůsobila závaznému právnímu názoru Nejvyššího správního soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[29] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. zamítl.

[30] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalobci Nejvyšší správní soud přiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti spočívajících v odměně jeho zástupce za jeden úkon právní služby (sepis vyjádření ke kasační stížnosti) ve výši 4 620 Kč a náhradě hotových výdajů za tento úkon ve výši 450 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 1. 2025]. Náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti tedy činí celkem 5 070 Kč. Tuto částku je stěžovatelka povinna zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (§ 149 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu